

SPEIDERNES MAGASIN

Nº 6

JULI · 1933 ·

FRIMÆRKER

Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. —: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

Statsanstalten for Livsforsikring

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750. Lyngbyvej 41.

Missionshotellet „Frydenlund“

Telefon 8384. Gl. Kongevej 176. København V.

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telef. C. 2919

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.
Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Fra 15 Kr. til Spejderne.
Leverander til Randhuset,
Kommunen, m. fl.

26° Sch.

EXPRES

RULLEFILM

ER DEN HURTIGSTE FILM

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

•CLICHÉ-ANSTALT•

•••BREDGADE 25• OPG. E. (STANNA PASSAGE)
PALE 2640

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielt Depot:

A/S Spejder Munderings-Magasinet,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Kalvebod Brygge 24. Telefon Byen 8630.

SPEJDERNES MAGASIN

Juli 1933 Nr. 6

17. Aargang

CAMPING

Af Lord Robert Baden-Powel.

ATTEN er der gaaet et Aar, og vi er langt inde i Lejrsæsonen. Jeg er overbevist om, at I allerede har haft mange gode week-end-Lejre, og at Planerne for Sommerlejren — Aarets største Spejderbegivenhed — er i fin Orden.

Det har glædet mig at lægge Mærke til, at Spejdernes Lejrdygtighed er i stadig Stigning, men der er alligevel altid nye Førere og nye Troppe, som trænger til Træning og Erfaring, og som endnu ikke er klare over, hvad der er „Spejder-Lejrsport“, og hvad der er daarlig Lejrsport. Lad mig imidlertid straks sige, at jeg bestemt ikke mener, at en Spejderlejr skal være militært og strengt organiseret med Pernitten-gryns-agtige Lejrinspektører, som gaar rundt for at finde Fejl. Der skal vel være Orden og Renlighed i Tingene — men ingen taabelige Overdrivelser. Mit Ideal af en Lejr er den, hvor enhver Dreng er glad og fuld af Aktivitet, og hvor enhver Patuljefører og enhver Spejder sætter en Ære i at gøre Lejren god og sportsmæssig.

Det, vi har Brug for, er sunde og rene Lejre — anlagt efter de Regler, som alle gode Patuljeførere kender. Men det skal være Lejre, hvor Drengene kan leve

Byggerens og Skovmandens eventyrlige Liv.

Prov at tilbyde Lejrpladsens Ejer at hjælpe ham med forskellige Arbejder, som f. Eks. at fælde Træer, rydde Underkov, reparere Hegn eller Gærder eller bygge en Bro. Den Slags er morsomt Arbejde, og „Husleje“ betalt paa denne Maade gør Spejderne velkomne næste Gang, de vil ligge i Lejr paa det Sted.

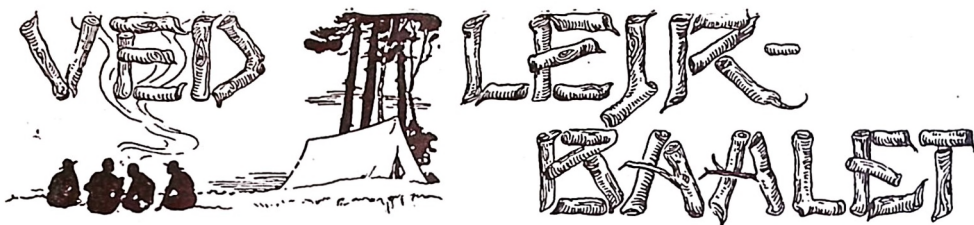
Og husk, at hele Spejderbevægelsens Omdømme er afhængig af, hvorledes Spejderne lever og færdes, — særligt naar de er i Lejr. Vær derfor altid hjælpsomme og hensynsfulde, ogsaa — og ikke mindst naar I færdes paa Vejene. Tænk paa, f. Eks. hvis I kører paa Cykle, at der ogsaa er andre vejfarende. Det glemmer Spejderne af og til!

I disse Krisetider er det selvfølgelig mere nødvendigt end nogensinde at være ordentlig og sparsommelig, saaledes som Spejderlovens § 9 kræver. Lejrporten er billig, sund og karakterdannende.

Lad os være lykkelige for, at vi kan dyrke den, og lad os i Aar forsøge at gøre en særlig good-turn: Hver Trop inviterer en eller to Dreng fra et Hjem, hvor Faderen er arbejdsløs, med i Sommerlejren. Det betyder i Virkeligheden intet for Lejrens Økonomi, men det betyder Glæde og Sundhed for Drengen og en Opmuntring for et Hjem, som er ramt af en ond Tid. God Lejr!

Baden-Powell 1. februar

Korpsmærke og Civilembem.

Husk altid at bære jert Korpsmærke, naar I er til Møder og paa Ture, og bær paa andre Tidspunkter Spejderliljen, Korpsets Civilembem, saa Spejderne til Stadighed kan kende hinanden.

Dette er meget vigtigt!

Sommerlejrene.

Husk jert Lejrpas, Patruljeførere, hvis I skal i Patruljelejr, saa I paa en nem Maade kan tilkendegive, at I hører til Det Danske Spejderkorps. Glem heller ikke „Klagekortene“. Enhver, der har faaet udstedt et Lejrpas, bør være saa sikker paa sin Evne til at lede en Lejr, holde Orden paa Lejrpladsen og gøre den i god Stand før Afleveringen, at han roligt tør overgive et Kort til Lejrpladsens Ejer, saa at denne kan indsende en Klage, hvad der forhaabentligt ikke bliver Anledning til i Aar saa lidt som sidste Aar.

I kan ikke undgaa at have set i Aviserne, at der skrives en Del om Spejderne. Nogle synes godt om Bevægelsen, andre ikke. Det er for os ikke det væsentlige. Det væsentlige er, at vi til enhver Tid opfører os saaledes, som vi selv føler, at det sommer sig for Spejdere. Med eller uden Uniform tænker og handler vi som Spejdere og følger vor Spejderlov om Ærlighed, Renhed og Hjælpsomhed mod andre.

Verdens-Spejderchefens Besøg.

Muligvis kommer Verdens-Spejderchefen paa et kort Besøg til København sammen med ca. 700 kvindelige og mandlige Spejderførere. De er paa Rejse med en stor Passagerdamper „Calgariac“ og passerer København antagelig den 24. August. Vi har arrangeret det saaledes, at Skibet kan komme til at ligge ved København en Dags Tid. Men maaske vil Vanskeligheder paa Grund af Uniformsforbudet bevirke, at Besøget opgives; foreløbig venter vi paa Svar fra Baden-Powell. Hvis Besøget bliver til noget, vil der blive udsendt særlig Meddelelse til Troppene om at stille og hilse paa Chefen for Alverdens Spejdere.

Jamboreen.

Tiden nærmer sig for den lange Rejse til den store Verdens-Jamboree. Det er jo strenge Tider,

vi lever i, saa det er kun et Faatal, der kan komme med i Aar. Men om fire Aar er Chancerne der atter, og saa er Tiderne maaske igen bedre, saaledes at vi til den Tid kan sende over 1000 Spejdere af Sted, ligesom i 1929 til England.

I Aar deltager ca. 300 danske Spejdere, hvoraf de ca. 200 fra Det Danske Spejderkorps. Disse vil faa nærmere Besked en af de allerførste Dage.

Ca. 100 norske Spejdere deltager, og de rejser med Damper fra Oslo. Denne Damper lægger til i København — det bliver antageligt 30. Juli. Afrejsen finder Sted fra København Søndag den 30. Juli Kl. 4 Eftm., og Afrejsen vil blive transmitteret gennem Radioen. Fra København gaar Turen pr. Skib til Stettin og videre med Tog fra Stettin til Budapest og Gödöllő.

Hjemrejsen foregaar saaledes, at Damperen er i København antageligt Fredag d. 17. August. For dem, der kun har 14 Dages Ferie, bliver der arrangeret en særlig Hjemrejse, saa at de kan naa hjem i rette Tid.

Under Jamboreen skal det danske Hold give en Opvisning. Den vil forme sig som en Aften, Nat og Morgen i Lejren. Samlet Indmarch, hurtig Teltslagning (højest 1½ Minut pr. Telt; øv jer sammen med 3 andre, saa I har Træningen). Samlet Lejrbaal, med en enkelt Sang. Flaget stryges. Spejderne „til Køjs“. Retræte blæses. Alle snorker højlydt i Teltene, saa alle Tilskuere kan høre det. Samtidigt klædes om, og naar Reveillen blæses, farer alle ud, iklædt hvid Lejrhue, hvide Bukser, hvide Sko. Kort, samlet Morgengymnastik af samme Art som i Jamboreen 1929. Derefter alle ind i Teltene. Hurtig Paaklædning. Morgenparade. Flaget hejses. Teltene tages ned (1 Minut; øv jer med 3 andre). Flaget tages. Afmarch under Sang.

Det er nemt. Men det er Hurtigheden, Præcisionen og Samarbejdet, der skal gøre dette til en Opvisning, som viser, at de danske Spejdere er kvikke og har Lejrrutine.

God Lejr!

INDIANERDANSE

Efter Scouting ved Ritz.

At give sig i Lag med Opførelsen af et indiansk Skuespil synes ved første Øjekast at være et stort og vanskeligt Arbejde, men det er det egentlig slet ikke, naar man blot har gjort tilstrækkelige og forsvarlige Forberedelser. Allerførst maa man gøre sig klart, hvad man vil opføre,

et egentligt Skuespil eller en Række Tableauer.

Spillet kan strække sig lige fra en simpel Lejrbaals-Ceremoni til et Spil, der kræver flere Tønder Land og et stort Opbud af Skuespillere. Spillet virker bedst som Pantomime, langt bedre end det sædvanlige „Her kommer Uncas. Ham stor Høvding. Ham stor Mand“, der synes at være den populære Opfattelse af en Indianers Tale.

Bedst vil det maaske være at fremføre nogle Lejrbaals-scener, de kræver ikke saa meget Materiale, nogle Tepees, flere smaa Kogebaal, hvor Gryden hænger over Ilden, og i Forgrunden selve Lejrbaalspladsen med det flammende Baal. Smukkest virker dette selvfølgelig i fri Luft en stille Sommeraften. Men alt afhænger jo af Lokalteterne, saa det kan man ikke give nogle egentlige Regler for. Hvis Føreren har lidt Fantasi, kan han faa det sat op med faa Midler og opnaa glimrende Virkning.

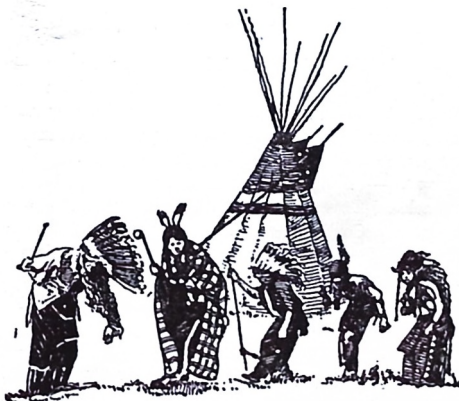
Her har I et Par ganske enkle Danse, der kan udføres baade af et større og et mindre Antal

Deltagere. Med Hensyn til Dragter o. lign. kan I se en Artikel her i Bladet sidste Sommer.

Cheyennernes Stammedans.

Denne Dans er almindelig for næsten alle Stammer af Slette-Indianerne og er oprindelig en Dans indstiftet til Ære for Solen. Danserne danner en stor Cirkel og har en indbyrdes Afstand af 3—4 Meter. Alle vender Ansigterne ind mod Centrum og tager tre Skridt med den venstre Fod, idet de trækker den højre (slæbende) hen til den venstre. De kommer altsaa til at bevæge sig i en Cirkel i samme Retning som Viserne paa et Uhr. Trommens Slag er — kraftigt/svagt — kraftigt/svagt — kraftigt/svagt, og Trinene tages til de kraftige Slag. Idet nu alle stadig holder Trit med Trommen, vender de Ansigtet mod venstre, og Skridtet med venstre Ben er nu — Taaspids/Hæl, den højre følger efter, hvorefter Skridtet gentages med venstre Fod. Det kommer altsaa til at se saadan ud (store Bogstaver betegner venstre Fod, smaa Bogstaver højre): SKRIDT/træk — SKRIDT/træk — SKRIDT/træk — TAA/HÆL, taa/hæl — TAA/HÆL, taa/hæl — SKRIDT/træk — SKRIDT/træk — SKRIDT/træk og saa fremdeles. Saaledes fortsættes, til alle er kommet Kredsen en Gang rundt, saa lyder der et Signal fra Trommen, et kraftigt dobbelt Slag ved det sidste SKRIDT/træk, og alle bevæger sig Taa/Hæl ind mod Centret. Naar Cirklen er blevet saa lille, som det er muligt at gøre den, standser alle, vender om og danser tilbage Taa/Hæl, indtil der atter lyder et kraftigt dobbelt Slag

(Fortsættes Side 22).

Turneringer m. m.

Norrejyske Division holdt Turnering i Brønderslev i Store Bededagsferien. Orienteringsløbet vandtes af „Jens Bangs Trop“, Spejderidræt (over 15 Aar) af 1. Sæby Trop, Spejderidræt (under 15 Aar) af 1. Sæby Trop, Lejrspport af 1. Randers Trop, Tovtrækning af 2. Randers Trop og Lejrbaalsunderholdning af 1. Sæby Trop.

1. Randers Trop, som vandt Rævehalen.

Bedste Mand under 15 Aar blev Poul Nissen Hansen, 2. Randers Trop.

Rævehalen vandtes af 1. Randers Trop med 305 Points, Nr. 2 blev „Jens Bangs Trop“ med 303 Points, Nr. 3 1. Sæby Trop med 301 Points og Nr. 4 2. Randers Trop med 300 Points.

Tage Carstensen overrakte paa Korpsets Vegne Rævehalen til Vinderen. 1. Randers Trop har nu 6 Rævehaler og 43 Standerplader.

* * *

I „Skjalm Hvides Division“ blev Rævehalen vundet af „Skjoldungerne“, hvis 1. Patrulje ogsaa vandt Vildsvinetanden. Egernhalen blev vundet af „Dronning Margrethes Flok“ og Roverturneringen af Roverpatruljen fra „Kong Skjolds Trop“. — I Spejderturneringen vandtes Nattemarch og Tovtrækning af „Skjoldungerne“, Lejrspport af „Cort Adlers Trop“, Turn-out af „Svend Gjønnes Trop“, Samaritergerning af „Valdemar Sejrs Trop“, Stafetløb af „Esbern Snares Trop“ og Orienteringsløb af „Dronning Margrethes Trop“.

* * *

„Sydsjællands Division“ har holdt Turnering i Store Bededagsferien ved Jomfruens Egede ved

Faxe; Turneringen blev fulgt med stor Interesse af mange Tilskuere og den lokale Presse. Af de 8 Troppe, der deltog, blev „Klintekongens Trop“, Store Hedinge, for tredje Gang Vinder af Korpsets Rævehale, idet den opnaaede 106,5 Points med „Gongerne“, Præsto som Nr. 2 med 101 Points. Turn-out blev vundet af „Klintekongen“, Lejrspport ligeledes af „Klintekongen“, Bivuakering af „Gongerne“, Præsto, Femkamp (Brødbegning, Skitsetegning, Baaltænding, Samaritergerning og Splidsning) af Taastrup, Natforhindningsløb af Vordingborg og Orienteringsløb af „Klintekongen“ med den samme Patrulje, der har vundet de to foregaaende Aar.

Udenfor Konkurrencerne vandtes Tovtrækning og Lejrbaalsunderholdning af „Klintekongen“, der alt i alt fik Rævehalen, 2 Vandrepokaler og 4 Standerplader.

Klintekongens Trop.

Bornholm.

Den af mange Spejdere kendte Rentier Kofoed i Nexø, der fører Tilsyn med Rektor Hartvig-Møllers Hytte, Fjældstauan, blev Store Bededag ved en Parade, hvori Bornholms tre Troppe deltog, dekoreret med Korpsets Hæderstegn som en Tak for den Velvilje, han altid har vist dansk Ungdom.

Efter Paraden startede et spændende Terrænløb paa Cykle. Ruten gik bl. a. over de skønne, men vanskeligt farbare Paradisbakker og endte i Aakirkeby efter en anstrengende, men dejlig Dag med mange, morsomme Opgaver.

Fra Korpsetsledelsen deltog Niels Brammer, der bl. a. komplementerede Tropsfører Gunnar Schmidt, Aakirkeby, for det glimrende tilrette-

lagte Løb. Niels Brammer, der for Tiden sejler med Torpedobaaden Hvalrossen, holdt Møder med Tropsraad og med Patruljeførerne baade i Rønne og Nexø. Paa sin videre Fart kommer han maa-ske ogsaa til jeres By. Kig efter Hvalrossen og faa Niels til at hjælpe jer med det, det for Tiden kniber mest med i Troppen.

* * *

Fyens Divisionen

holdt Turnering i Faaborg i Store Bededagsferien. Her er Præmielisten:

Brandsmands-Opgave: Ørkild, Svendborg, med 18 Points af højst 20.

Samariter-Opgave: Bæverne, 1. Faaborg, med 20 Points af højst 20.

Altmuligmands-Opgave: Ørkild, Svendborg, med 8 Points af højst 10.

Patruljevandring: Hjortene, 5. Odense, med 40 Points af højst 50.

Lejrspport: 5. Odense med 88 Points.

Samlet Patruljekonkurrence: 5. Odense med 76 Points.

Opvisning i Agitationsejemed: 7. Odense med 9 Points af højst 10.

Tovtrækning: 1. Faaborg.

Bedste Patrulje i Lejrspport, Samariter- og Brandmandsopgave, fik et af Korpset udsat Trofæ, en Vildsvinetand. Det blev 1. Patrulje, 7. Odense Trop, med 175 Points.

Til Slut Rævehalen til bedste Trop. Denne blev vundet af 5. Odense Trop med 178 Points, Nr. 2 blev 7. Odense Trop med 175 Points, og som Nr. 3 maatte 1. og 3. Odense Trop dele Pladsen med hver 174 Points.

Derefter gav Grosserer Rasmussen — Traditionen tro — sin Ærespræmie, en Spejderstatuette, til Føreren for den bedste Trop, og udtalte, at det i Aar var ham en særlig Glæde, da han skulde give den til sin egen Dreng.

* * *

Bøgegrendsdagen i Odense.

Odensespejderne havde megen Glæde af den fra Korpset udsprungne glimrende Tanke at bringe det danske Foraar ind paa Hospitalerne.

Kolonnen samledes Søndag Morgen Kl. 9 i Fruens Bøge, en Lystskov i Udkanten af Byen; her havde nogle Rovere under Skovfogedens Ledelse samlet en mægtig Bunke Bøgegrene. Disse blev bundet i ca. 600 Buketter, og under munter Sang og med Ulveungerne i Spidsen gik Turen under „Steen“s Ledelse gennem Skoven og rundt paa Sygehusene, Amtssygehuset, St. Josephs Hospital, Epidemisugehuset og Forsørgelsesvæsenets Sygehus.

Det er at bruge et noget mildt Udtryk, naar jeg siger, at Spejderne og især de smaa Ulve med deres grønne Grene vakte vild Jubel. Overalt, hvor vi kom frem, blev vi mødt med stor Glæde og Taknemmelighed, og er det blot gaaet tilnærmelsesvis saa godt i det øvrige Land og Hovedstaden, saa er der ikke nogen Tvivl om, at det bliver en tilbagevendende Begivenhed.

Paa hver Buket havde Odense Kolonne sat et lille Kort med en Spejderlilje og følgende lille Vers:

En Hilsen vi dig bringer
fra den vaarfriske Skov;
at se den inden længe,
vi haaber du faar Lov.

At Sygehusene som saadanne har modtaget os med Glæde har vi faaet bekræftet paa forskellig Maade. Paa et af dem blev der uddelt Bolcher til alle Spejderne, paa et andet „Sct. Joseph“, blev der spurgt, om vi vilde havde Chocolate eller Saffevand, og endelig modtog Odense Kolonne forleden et Brev fra Overlægen paa Odense Amts og Bys Sygehus, hvori han udtrykker sin Glæde over Spejderbesøget.

Skræp.

* * *

Midtjyskes Turnering

afholdtes i Store Bededagsferien og blev en stor Succes. Ikke mindst visté de mange Specialar-

Midtjyske Divisions Initiativrige Chef
Direktør Im. Strand.

bejder — efter eget Valg — Troppenes gode Standard. Vinder af Rævehalen blev som nævnt i sidste Nummer 2. Aarhus Trop.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

II.

Jack og Puggo paa Opdagelse.

Allerede næste Eftermiddag fik de en Chance til at komme paa Opdagelse. Deres good-turn mod den gamle Sømand havde faaet Resten af Flokken til at føle, at de ogsaa vilde gøre en good-turn mod Folkene i Landsbyen, der talte saa venligt til dem og ofte gav dem Æbler og Fisk — én Gang endog en stor Hummer. Da de havde drukket Eftermiddagsteen, drog de derfor ud to og to for at finde nogle Good-turns, mens Danny blev hjemme i Lejren med sin gamle Spejderkammerat Nobby, der var kommet for at lave Maden til dem, saa at Danny helt kunde ofre sig for Ulvene.

Jack og Puggo gik sammen som altid, og efter en forud aftalt Plan, bøjede de ned mod *Sorte Hest*, forbi den og ned ad *Sullivans Vej*. De ventede egentlig ikke at høre eller se noget — de syntes blot, det maatte være spændende at se Stedet, hvor General Sullivan var blevet slaadt ned, det Sted, som gamle Soule ikke turde nærme sig i Mørke. Solen skinnede straalende, og Maagerne fløj omkring paa deres sølvglinsende Vinger og skreg med hæse, gennemtrængende Skrig.

„Jeg haaber, vi finder en good-turn, vi kan gøre,“ sagde Jack, der følte, at han som Bandlefører hellere skulde gøre som alle de andre i Flokken end gaa paa Opdagelse.

„Maaske trænger den gamle Kone — Mutter Crane, var det ikke saadan, hun hed — til at faa hugget noget Brænde eller lignende!“ sagde Puggo.

„Ja, vi gaar først hen og spørger hende,“ sagde Jack, „og saa kan vi gaa paa Opdagelse paa Vejen, hvor Sullivans Spøgelse faar Haarene til at rejse sig paa Hovedet af Folk.“ Han lo, og de løb ned til Vejen, hvorfra de kunde se hendes Hus.

Vejen løb langs med en høj Klippevæg, der stod i Forbindelse med en Bakke, der, dækket med kort Græs, dannede Toppen af den ikke særlig høje Klint, som hævede sig over Bugten. Da Drengene kom til Huset, saa de, at det var bygget saaledes opad Klippen, at denne dannede dets bageste Mur. Det var et elendigt Hus,

der højligt trængte til Reparation, med snavsede Vinduer, hvor de ituslaaede Ruder var stoppet med Klude eller Papir. Havelaagen var i Stykker, og Bedene traadt ned.

„Det ser ikke ud til, at der er nogen hjemme,“ sagde Jack, „men vi kan jo banke paa.“

De bankede paa og lyttede efter Trin fra nogen, der kom for at lukke op. Men skønt de ingen Trin hørte, fangede en anden Lyd deres Øren og fik dem til at fare sammen og se paa hinanden. Det var en svag Stønnen.

Saa lod der en Stemme: „Hvem er det? Værsgo’ og kom ind. Jeg er syg. Aah! (lod det stønnende), aah, jeg er saa daarlig.“

Det var en meget gammel Kones Stemme. Den pludselige Rædsel, som Drengene havde følt ved at høre hende stønne, forsvandt snart ved Tanken om, at her var et Menneske i Nød. Her var Lejlighed til en virkelig good-turn.

„Hun er ovenpaa,“ sagde Puggo, og gik tilbage og saa paa Vinduet. „Hendes Stemme kom derfra. Vi maa hellere gaa derop.“

De tog i Døren; men den var laaset. Jack klatrede op paa Gesimsen til et af Vinduerne i Stuen, trak en Klud ud af Ruden og stak Haanden igennem og løftede Haspen af. Saa slap de begge ind i Huset; da de havde passeret den første snavsede Stue, stod de i en mørk Gang. For Enden af Gangen var Hoveddøren. En Drejning i Gangen bragte dem til Køkkenet, Trappen laa noget tilbage, saa Ulvene knapt kunde faa Øje paa den. De gik ovenpaa og ind i Stuen. I Sengen laa en gammel Kone, der sandelig saa daarlig ud. Der stod en Kop kold, stærk Te og en stor Skive Brød med Smør — begge Dele var urørt — paa en Stol ved Siden af hende. Et Blik paa den gamle Kones Ansigt fortalte Ulvene, at hun var alvorligt syg.

„Har Doktoren været her?“ sagde Jack i en temmelig forskræmt Tone.

„Nej,“ hviskede den gamle Kone. „Mine Sønner vil ikke bede Doktoren komme. Aah, jeg er saa daarlig. Aah, mit Hjerte!“

„Kan vi gøre noget for Dem?“ sagde Jack.

„Noget at drikke!“ mumlede hun.

De saa paa den ækle, kolde Te.

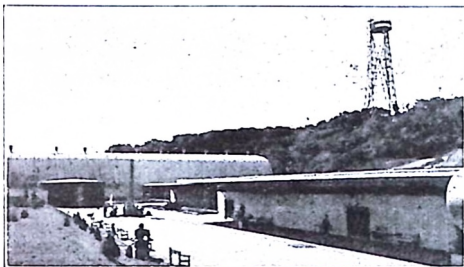
Jeg saa noget Mælk nede,“ sagde Puggo, og han gik ned og hentede en Kop fuld. De maatte holde det til den gamle Kones Læber og løfte

(Fortællingen Side 18).

„Kend dig selv og bliv selv kendt“

Nordjysk Udstilling i Aalborg.

Denne Sentens blev ikke alene Mottoet, men ogsaa Udgangspunktet for den store, nordjyske Udstilling, som aabnedes i Aalborg den 1. Juni. I Ordene ligger en aabenbar Logik, som vor Tid

Udstillingen med det store Taarn.

med al dens Konkurrence ret naturligt maa af føde. Maaske vil Mottoet blive misforstaaet af nogle, men sikkert respekteret af de fleste. „Kend dig selv og bliv selv kendt“ burde blive de magiske Ord, der kunde hjælpe vort Land ud over i hvert Fald nogle af Krisevanskelighederne.

Selve Udstillingen er stort og smukt anlagt. Alle den moderne Udstillingstekniks Midler er taget i Anvendelse og i Billedet er indføjet et Udgangspunkt, der er den ledende Traad gennem de mange Afdelinger — nemlig den historiske Afdeling.

Saa vidt vides, er det første Gang, man har forsøgt at skildre en Landsdels, eller rettere et Lands hele Tilblivelse i Billeder. Det er forsøgt paa nordjysk Udstilling, og Resultatet er, selv om det er gjort i store Træk, baade interessant og underholdende.

I en overordentlig interessant geologisk Afdeling gøres Rede for de specielle geologiske Forhold, der har været betydende for hele Nordjyllands Udvikling. I anskuelige Diagrammer og Opstillinger vises, hvorledes det Kridttag, der er Danmarks Undergrund, er blevet til, bygget op som det er af Billioner og atter Billioner af de saakaldte Foraminiferer, hvorledes Skallerne af disse Dyr gennem Aarmillioner har aflejret sig og formet den Jord, vi i Dag træder paa. Derefter følger en mere historisk Afdeling, hvor man i store og smaa Dioramaer viser de forskellige Skovperioder, der gennem Aartusinder har afløst hinanden, inden vi i Dag er naaet til den saakaldte Bøgeskovstid. Man ser det øde Tundra-

Landskab med den sidste bortsmeltende Indlandsis, og hilser paa Vildrenen, Polarræven og Sneharen, der var de første Dyr i vort Land i Perioden efter den sidste Istid. Før denne Istid fandtes en Række ejendommelige Skovperioder, hvor Mammut, Sabeltiger og Kæmpehjorten utvivlsomt har færdedes i Nordjylland. Dette er vist i andre Dioramaer af en egen storslaaet Virkning.

Paa samme Maade er vist et stort Panorama, hvor man ser vor Stamfader, den ensomme Stenaldermand, siddende foran sin Hule i Færd med at slibe sine primitive Vaaben og Redskaber.

Stenaldermanden er det første Billede i den Afdeling, som Udstillingsarrangørerne træffende har kaldt „Fra Sten til Staal“. Man ser her Red-

Hovedhallen.

skabernes Udvikling fra Stenalderen over Bronze- og Jernalderen til vor moderne Tid, hvor Teknik og Mekanik, Videnskab og menneskelig Snille har gjort sig til Herre over snart alt paa Jorden.

Disse Afdelinger er den egentlige Optakt til selve Udstillingsafdelingerne, der er lagt i den samme kronologiske Rækkefølge som den interessante Udviklingsafdeling viser. Gennem Fiskerens første primitive Fiskemetoder føres man gennem Landbrugsafdelingen til Haandværk- og Industriafdelingerne og stifter Bekendtskab med snart sagt alt, hvad vor Tid formaar at frembringe. At komme ind paa en fuldstændig Oversigt over denne store Udstilling er ugørligt paa Grund af Pladsen her i Bladet. Vi kan kun gøre opmærksom paa Forsøget oppe i Aalborg paa at skabe Interesse for Nordjyllands Karakterejendommeligheder, hvad enten det drejer sig om Folketyper, Landskabstyper eller Erhvervene.

Udstillingen er som sagt sat op med Forstaaelse og stor Dygtighed og bør blive Maalet for enhver interesseret Spejder i hans Ferie.

Hvorledes man skal forholde sig i Tordenvej

For nogen Tid siden var Præsident Roosevelt ved at blive dræbt af Lynet, der slog ned i hans Lystkutter. Og hver Sommer læser vi om, at Folk bliver slaaet ihjel under Tordenvej. Man behøver altsaa ikke at være en Kujon, fordi man er lidt urolig, naar Tordenen er lige over Hovedet paa een. Risiko er der nemlig. Kan man undgaa den? Der er mange gamle „Husraad“, nogle gode, andre mindre gode. At det ikke nytter at trække Gardinerne for Vinduet og kravle ned under en Dyne, véd vi alle, men det paastaas at rumme en Fare at have et enkelt Vindue staaende aabent. Den varmere Luft fra Værelset kan — hvis det er Vindstille — søge gennem Aabningen lodret op og danne ligesom en Mast paa Huset, som tiltrækker Lynet. Lynet drages jo af enlige, højtstaaende Genstande. Man maa derfor aldrig søge Ly i Tordenvej under et enligststaaende Træ. Det er ubetinget livsfarligt; saa hellere blive gennemblødt til Skindet. Lynet tiltrækkes af Metal og følger som enhver anden elektrisk Strøm Metallet. Det er jo Princippet for Lynafledere. Alle Huse — i alt Fald paa Landet — bør være forsynet med Lynafledere, der, hvis de er rigtigt isoleret, sikrer Huset fuldtud. I modsat Fald kan de være farlige. Hvis en Sejlbaad ikke har Metal-mast, bør den have Lynafleder.

Det er forstaaeligt, at man i Tordenvej maa være meget forsigtig med elektriske Installationer. Telefonér aldrig og hør aldrig Radio, naar Tordenen er nær. Særlig Apparater med Øreklapper er selvfølgelig farlige. Man kan risikere, at man aldrig kommer til at lytte mere i dette Liv. Sæt altid Antennen til Jordledning — ogsaa for Apparatets Skyld.

Man har spurgt, om det er farligt at køre i Sporvogn?

Nej, tværtimod, Sporvognen fungerer som en rullende Lynafleder, saa den er vel det sikreste Opholdssted, man kan vælge sig i Tordenvej.

For at Lynet skal slaa ned, maa Jorbundsforholdene være særligt „egnede“. Kalksten rammes næsten aldrig, medens Granit og Skifer er mere udsat, og over en Slette bliver Tordenvejret voldsommere end over en Skov. Hvorfor vides ikke. Lynet drages af Vand — ogsaa af Vandaarer i

Jorden. Det er ofte hændt, at man har fundet en udmærket Vandaare, hvor Lynet er slaaet ned.

Hvad er Torden? Ja, helt nøje kender man vel ikke Fænomenet. For det første véd man ikke, hvorledes Atmosfærens positive og negative elektriske Partikler („Ioner“) skiller sig fra hverandre og samles paa forskellige Steder. Hvorledes kan en Sky blive positivt ladet og en anden negativt? Og hvorfor? Ingen véd det. Kommer 2 saadanne Skyer i Nærheden af hinanden, finder der en Udladning Sted. Tordenskraldet svarer til det Smæld, man hører paa en Elektriserma-skine, naar Gnisten springer over mellem Kuglerne. Hvis der kun er en positivt ladet Sky, samler der sig negativ Elektricitet i Jorden nedenunder, og en Udladning finder Sted mellem Skyen og Jorden, Lynet slaar ned.

Det er kolossale Spændinger, det drejer sig om, 200,000 til 400,000 Volt. Strømstyrken er mellem 6000 og 20,000 Ampère. Men heldigvis er Strømmen jo kun sluttet nogle Hundrede dele af et Sekund.

Det er kedeligt, at man ikke kan opsamle Elektriciteten, men en Dag naar man vel til at kunne indfange Lynet og bruge det til noget nyttigt!

H.—g.

„TRE FRA LANDSHOLDET“

I det bevagede Fodboldaar har de tre internationale danske halfbacks, Valdemar Laursen, Poul Jensen og Harry Bendixen slaaet sig sammen og udgivet en Bog: *Tre fra Landsholdet*, hvori de fortæller løst og fast fra deres „Storhedsperiode“. Bogen er udkommet paa Gyldendals Forlag og koster 3 Kr. Den er fornøjeligt og godt skrevet og vil ikke mindst paa Grund af de mange Billeder være af stor Interesse for fodboldinteresserede Spejdere.

Fin skal man være!

Tag gode Billeder!

FOTO-KONKURRENCE

Mange Præmier.

Fra Et Spejderløb: Meldingen findes.

Paa Forsiden af sidste Nummer af Magasinet var der et stort Udvalg af gode Fotos, alle taget af Spejdere. Men alligevel er der kun meget faa Spejderfotografer, som forstaar at vælge rigtige Motiver. De allerfleste Fotos er uden Interesse. Tænk over, hvad du vil opnaa, naar du fotograferer. Et Billede skal enten være smuktypisk eller karakteristisk, morsomt eller instruktivt. Det skal fortælle noget!

Et Foto skal kunne interessere andre end Fotografen selv. Se paa disse Billeder, som er taget af en dygtig Fotograf, Tropsassistent Erik Svendsen, Tønder, og prøv saa i Sommerlejren at finde nogle virkelig gode Motiver. Tag f. Eks. „en Dag i Lejren“ begyndende med Morgengym-

En Svampesamling.

nastiken og sluttende med Lejrbaalet. Der findes — mærkeligt nok — kun faa smukke Billeder af typiske Spejderlejr med Telte, Flagstang, Lejrarbejder o. s. v.

Ligesom sidste Aar afholder Magasinet en Præmiekonkurrence med 3 Præmier à 5 Kr. og 6 Præmier à 2 Kr. for de bedste Fotos i følgende Grupper: 1)

Lejr- og Landskabsbilleder, 2) Bade- og „Vandbilleder“, 3) snap-shots og morsomme Billeder. Fotos indsendes til Redaktionen inden den 8. September. Det er ikke nødvendigt at medsende Filmen, men Aftrykkene bør være blanke og sort-hvide. Billederne maa være skarpe for at kunne reproducere.

T. C.

Bredbagning paa Pind.

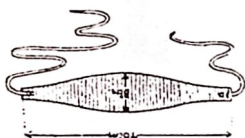

Fra et Spejderløb: 10 Minutter til at tegne en Ræv.

Altynuligmanden

AMERIKANSK PANDEREM

I Nordkanadas ensomme Egne vil man stadig kunne finde Indianere, der bruger Panderemmen (the tump line), naar de skal bringe tunge Byrder fra Sted til Sted. Ja, ogsaa i Danmark er Panderemmen i Brug, idet Færingerne bruger den meget, naar de skal bære Bagage over Fjeldene. De kalder den for en Fedel, og den eneste Forskel, der er paa den og den amerikanske Panderem, er, at Fedelen er af Uld, den amerikanske Panderem er af Læder.

Selvfolgelig skal der Øvelse til at bruge Panderemmen, men man lægger sig hurtigt efter det, og er man først trænet, er det utroligt, hvad man kan bære i den uden at blive træt. En Færing f. Eks. bærer med Lethed 100 kg en Mil over Fjeldene, selvfolgelig med enkelte Hvil, og en 10 Aars Dreng kan, uden at det gør ham noget, bære 35 kg en halv Mil over Fjeldene. Derfor er Panderemmen nok værd at fremstille og benytte i Lejre, hvor man Gang paa Gang staa overfor at skulle transportere Sække, Kasser med Proviant eller andre tunge Sager ad Stier, hvor man ikke kan bruge Vogn eller Cykle.

Det er ganske lige til at lave en Panderem, for den bestaar slet og ret af et Stykke smidigt og blødt Læder — selvfolgelig skal det ogsaa være stærkt —, der er ca. 45—50 cm langt og 8 cm bredt paa Midten, knap saa meget ved Enderne. Til Læderet fæstnes to stærke Lædersnører eller tynde Stykker Reb, — og saa er Panderemmen klar til Brug.

Mener du, Læderet strammer dig for stærkt over Panden, kan du som Færingerne erstatte det med et Par gamle og udtjente, men solide Strømper, som du har klippet Fødderne af. Læg Strømpeskafterne fladt udbredt ovenpaa hinanden og sy med almindeligt blødt Uldgarn op og

ned gennem dem over hele Fladen, saa de kommer til at danne eet sammenhængende Stykke. Dette fæstner du saa Bærerebene til. Sorg blot for, at Strømpeskafterne er saa lange, at Snorene og Sammenføjningerne ikke generer Hovedet eller Øjnene.

Og saa Byrden paa Nakken! Først vælger du, hvilken af dens Sider, der skal vende ind mod din Ryg; det skal være den jævnest og blødest. Derefter binder du Bærerebene fast til Byrden. Det kræver en Smule Øvelse, for du vil snart opdage, at Bærerebene skal have en ganske bestemt Længde, for at Byrden kommer til at sidde rigtigt paa din Ryg.

Har du ingen til at hjælpe dig Pakken op paa Ryggen, knæler du ned, krydser venstre Haand indover højre og griber fast i Bæresnorene lige ved selve Panderemmen. Med et Snuetag anbringer du Byrden paa det højre Knæ, som vist paa Tegningen; derfra kan du let faa den om paa Ryggen og samtidig faa Panderemmen til at ligge paa rigtigt Sted; og saa kan du rejse dig.

Find straks den Hovedstilling, der passer dig bedst; du vil ellers snart mærke det i Halsmusklerne.

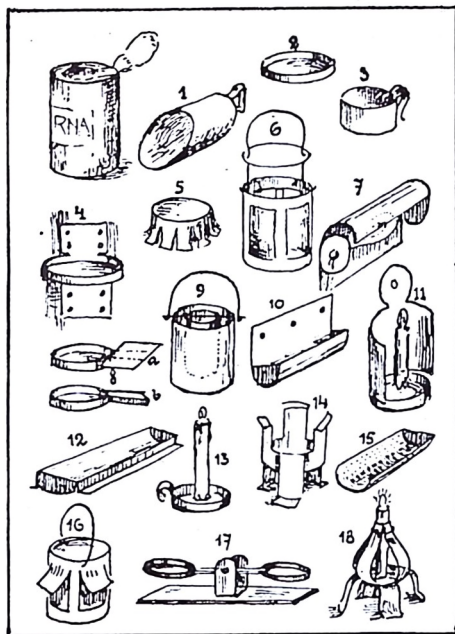
Saa vil du opdage en pudsig Ting. Straks vil Byrden synes dig tung, men anbringer du en mindre Byrde ovenpaa den store ind mod din Hals, vil du synes, at de to Byrder er lettere at bære end den ene. Det hænger sammen med, at Trækket henover Panden faar en bedre Retning.

Og saa skal du forresten vide, at denne lille „Ekstra-Byrde“ for øvede Bærere ofte bestaar i en Sæk Mel paa et halvt Hundrede Pund.

Dark.

HVORFOR KASTE KONSERVERSDAASER BORT?

Man kan lave mange nyttige Lejrgenstande af gamle Daaser. Her er: 1. Sukkerske, 2. Underkop, 3. Bæger, 4. og 10. Sæbeskaale, 5. Under-skaal, 6. og 16. Lygter, 7. Skærm, 8. a og b Kop med Hank, 9. Limpotte, 11., 13. og 18. Lysstager, 12. Skrivetøj, 14. Spritapparat, 15. Rivejern, 17. Vægt.

DET ER ÆRGERLIGT,

hvis Fotografiapparatet tager Billeder af sig selv, men det sker let, ikke mindst med Kasseapparater, hvor Aftrykkeren er mest udsat. Det kan undgaaes enten ved, som vist paa Tegningen, at sætte et Gummibaand om Apparatet, saa Aftrykkeren ikke kan gaa ned, eller ved at sætte en Prop i Linseabningen, idet et enkelt Tryk paa Aftrykkeren da ikke betyder noget. Blot skal man passe paa, at Proppen ikke kommer til at beskadige Lukkeren.

GIPS

er et dejligt Støbemateriale at arbejde med; det er nemt at behandle og nemt at afpudse efter Støbningen. Gipsen udrøres i Vand i en Blik-

daase paa den Maade, at man til Vandet sætter Gips i smaa Portioner. Naar man har faaet en passende „Grød“, foregaar Støbningen. Man maa passe paa, at „Grøden“ ikke bliver for tyk, thi da nytter det ikke at tilsætte mere Vand.

Da Gipsen stivner hurtigt, maa man arbejde, mens Massen endnu er flydende. For at faa Gipsen til at slippe Formen, som kan være af al Slags Materiale, kan man indgnide Formens indvendige Sider med Olie eller Sæbe. Naar Støbningen næsten er tør, kan man let skrabe og pudse Gipsen pænt.

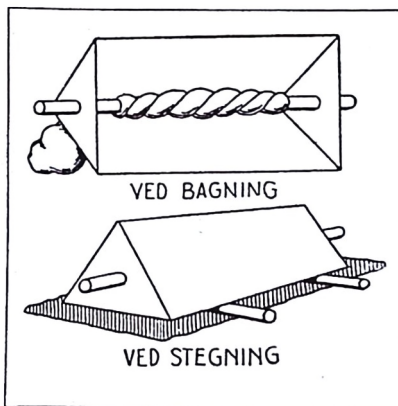
Gipsting, der er gaaet itu, kan meget ofte repareres. Brudfladerne fugtes godt og paasmøres et Lag Gips, der er udrørt i Vand med lidt Lim i (Snedkerlim). Brudstikkerne presses mod hinanden, til Gipsen er tør, og derefter afpudses det gamle Saar med en Kniv og fint Sandpapir.

EN PRIMITIV REFLEKTOR

kan fremstilles af en gammel Blikdaase. Skær den igennem paa langs, og der bliver paa den Maade to Reflektorovne af een Daase. Lav et Hul midt paa hver af Reflektorens Sideflader, stort nok til, at en Stok kan stikkes gennem Hullet.

Vil du benytte Reflektoren til *Bagning*, snor du Dejgen om Stokken og stiller Ovnene hen ved Siden af Baalet, saa Straalevarmen fra Baalet kommer ind i Ovnen. Sørg for stadig at dreje Stokken, saa Brødet bliver godt gennembagt.

Vil du benytte Reflektoren til *Stegning* af en lille Steg, stikker du Stokken midt gennem Stegen og anbringer Ovnen med Aabningen nedad

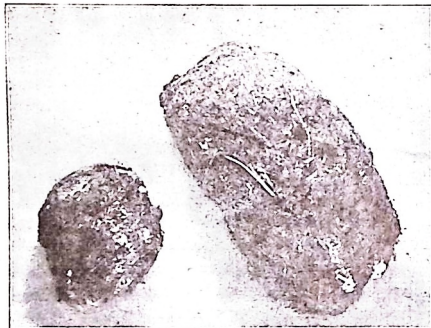

paa et Par friske Grene, der er anbragt over et lille Glødebaal. Varmen fra Gløderne steger da Kødet, alt medens du sørger for nu og da at dreje Stokken en Smule.

STORKENS FØDE — STORKEGYLP

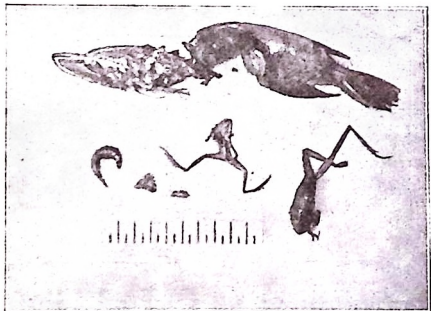
Af HALFDAN LANGE

Hvert Barn véd, at Storken æder Frøer, og mange Mennesker tænker sig, at Frøer er dens eneste Føde. Mellem Jægere har det været en almindelig Tro, at den mest tager Lærkeunger, Agerhønskyllinger og Harekillinger foruden

2 Storkægylp, naturlig Størrelse; den ene er en særlig stor Klump og indeholder mest Mulvarpehaar, fra Smøsten samt Planterester, som skal fremme Opglypningen. Den mindste Klump mest Sand fra Regnorme, som Storken har ædt.

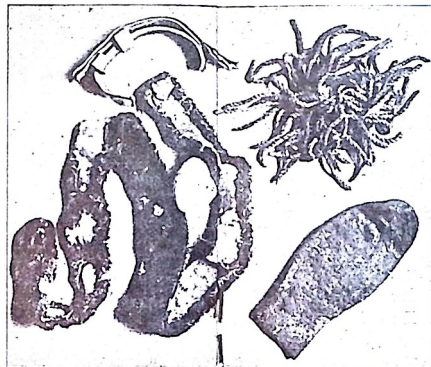
Frøerne; andre kender Storkens Dygtighed som Fisker, og medens man kan henvise Jægerens Mening til Undtagelsestilfældene, saa er det rigtigt, at Storken ofte æder Fisk, og man kan se den bakke ved Aakanten med en ret stor Aal eller Skalle og sluge det levende Bytte med store Vanskeligheder; eller den finder et „vældækket Bord“ i en Ørredam og æder en Del Smaaørreder uden at tænke over, at det egentlig er Menneskers personlige Ejendom.

Føde, som Storken har gylpet op i Reden til Ungerne, men som indtørret er fundet i eller under forskellige Storkereder (Syd-Jylland 1932). 1. Gedde, noget fordøjel, 24 cm lang. 2. Larve af Vandkalv. 3. Jordklumper med Regnormestumper. 4. To Frøer.

Storkegylp er nogle graa, ret faste Klumper fra Størrelse som Duceæg op til Hønsæg, og de findes hist og her ved Storkens Hvilepladser, i Reden og paa Taget eller Stenbroen under Reden. Det er ufordøjelige eller vanskeligt fordøjelige Dele af Føden, som Storken gylper op. De har en sødlig, vammel Lugt.

Nøjagtige Undersøgelser af Storkegylp (P. Skovgaard i „Danske Fugle“ Aarg. I, 1920) viser, at der er Rester af faa Hvirveldyr. Deres Knogler vil i Reglen være opløst af Mavesaften, og man finder ingen Muehoveder som i Uglegylp; men derimod bliver Haar og Fjer tilbage, og der er ikke ret mange af disse; af 14 Portioner Gylp var der Haar i 7, Fjer i 2 Portioner. Navnlig maa man fremhæve, at Haar af Harekillinger endnu ikke er opdaget i Gylpen, skønt Tusinder er blevet efterset. Overlærer Mortensen fandt engang i Storkegylp en ret stor Knoglestump af et Husdyr; han mente selvfølgelig ikke, at Storken havde ædt en Kalv (eller Svin), men at den havde slugt Knoglen til Fyld, ganske som de Smaasten, indtil Valnødestørrelse, og Porcellænstumper og Pinde, som Storken sluger for bedre at kunne fordøje og gylpe. Hvirveldyrresterne er mest Muldvarpeklaer, lette at kende, Muldvarpe- og Musehaar, sjældent Fjer, oftere Fiskeskæl, Knogler af Frøer. Direkte Iagttagelser ved Rederne har vist, at Muldvarpe opgylpes til Ungerne; og med bestemt Dato kan jeg tillige angive følgende: 20. Juni 1930: Mårkmus og Vandrotte, Kjærmark; Juli 1931: Mårkmus i Reden, Elektricitetsværket, Ribe; Juli 1921: Rødmus, Vandrotte, Hugorm under Reden, Kvong; 9. Juli 1921: 3 Hugorme under Reden, Fil Sø; Aug. 1932: Muldvarp og en 24 cm Gedde, Ribe; Juli 1920: ret stor Hugorm, under Reden baade Rejsby og Kvong; 4. Juli 1921: 1/3 m lang Gedde, Rejsby; Juni 1930: Snog 30 cm (og flere Snog og Hugorme nedkastet, til Dels levende, meddeler Købmand Jørsch, Frifelt);

Fra Storkereden i Vikso, Nordsjælland, Juni 1932. Usædvanlig bløde Udforingsgenstande: En Filtsaal, en Klunke, et Bælte fra Plydskaabe, hvorved ligger et raadt, ikke udrugnet Storkeæg, en Stump Seletøj.

4. Juli 1921 og 20. Juni 1930: 30—35 cm Gedde, Rejsby og V. Vedsted. — Gylp-Klumperne viser dog, at hovedsagelig æder Storken Smaadyr, idet Klumperne mest bestaar af Regnormerester og Insekterester. Der er Mængder af Sand i Gylpen, stammende fra Ormenes Tarm, og mikroskopisk er det

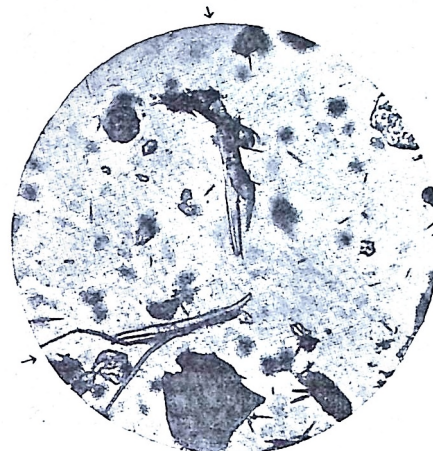
paavist, at Orme er talrigt repræsenteret. (Den Tanke, at paavise Regnorme-Børster mikroskopisk i Storkegylp er før 1913 udtalt af Overlærer H. Chr. C. Mortensen, Viborg, men ikke udført for nu). Om Morgenens paa Enge, Marke og Fællede griber Storkene de mange Orme, som sidder med Kropspidsen over Jorden.

Utallige Vinger og Ben og Skælrester af Biller findes i Gylpen. Der er næsten altid Vandkalve, ofte Skarnbasser (76 i 46 Gylp-Klumper), mange Løbebiller (604 i 46 Gylp) og Smeldere (158 i samme Periode) og Smaabiller (200 ned til Størrelsen som et Knappenaals hoved). Af og til Mængder af Edderkopper (136 Agalena labyrinthica i 3 Gylp). I Rederne har jeg af Insekterester fundet: 2 Larver af Græsuglen, Characae graminis, Vodder 1930, da der var „Plage“ af denne i Marskengene; 1 Haandfuld andre Uglelarver, Ribe; 23 Stankelben-Larver 10 Juli 1931, Ribe. Flere Gange Løbebiller, Vandkalvelarver, Regnorme, 2 Gange en Del store Skivesnegle.

Det er derfor klart, at Storken er en Insektæder. Man kan forstaa, at dens Trækrejse falder sammen med enkelte insektædende Sangfugles: 15. April (Digesmutte og Vipstjert) og 24. August (Tornsanger, Gul Vipstjert o. m. a.). Derimod rejser Hejren, den mere fiskædende Slægtning af Storken, meget nærmere ved Vinteren, og ofte overvintre den herhjemme. — Den sorte Stork lever mere af Fisk end Storken og nærmer sig lidt til Hejren i Træktiderne: ankommer ofte ca. 26. Marts, truffet oftere i September, 1 skudt i Oktober (Aalborg 1863).

Det er derfor klart, at Storken er en Insektæder. Man kan forstaa, at dens Trækrejse falder sammen med enkelte insektædende Sangfugles: 15. April (Digesmutte og Vipstjert) og 24. August (Tornsanger, Gul Vipstjert o. m. a.). Derimod rejser Hejren, den mere fiskædende Slægtning af Storken, meget nærmere ved Vinteren, og ofte overvintre den herhjemme. — Den sorte Stork lever mere af Fisk end Storken og nærmer sig lidt til Hejren i Træktiderne: ankommer ofte ca. 26. Marts, truffet oftere i September, 1 skudt i Oktober (Aalborg 1863).

Dette stemmer nøje med, at Storken i sydlige Lande er Græshoppernes Fjende og er fredet i Rumænien, Lilleasien, Sydafrika af Hensyn til

Regnorme-Haar fra Storkegylp. 150 Gange forstørret. Man ser i Fortsættelse af Pilene to store Haar, glasklare, svagt buede i begge Enden. Det ene Haar sidder i Hudtrævler, og Spidsen er afbrækket. (Alle Fotografier til denne Artikel er udført af Kommunalærer Egede Andersen).

Græshoppeplagen, og i Rhodesia, hvor mange danske Storker overvintre, hedder denne værdige Fugl: Locust bird og Sprinkhahnvogel, d. v. s. Græshoppe-Fugl.

(Fra „Naturens Verden“).

3 Arter af Gylp: Den korte Klump, af Allike, indeholder Avner af Korn og Græsarter (ofte ellers Billerester); den store, af Stork, indeholder mest Sand (fra Regnorme), Billerester og Smaasten; den tilspidsede, af Spurvehøg, indeholder Smaatuglefjer, 1/3 Størrelse.

JAMBOREEN

BIKS

Kom med til Jamboreen!

Det kan naas endnu, hvis du anmelder Deltagelse omgaaende, — og du opfylder Betingelserne. Der har meldt sig 160 Spejdere, men vi skulde meget gerne være i alt Fald 200 fra vort Korps. I disse splittede Tider er det af stor Betydning, at mange vaagne, danske Drengene faar Lejlighed til at lære andre Landes unge at kende under kammeratlige Former. At det bliver en vidunderlig Rejse til et herligt Land, behøver jeg næppe at sige.

*

Afrejse: Fra København d. 30. Juli Kl. 16.

Hjemkomst: Til København d. 16. August Kl. 8.

(NB. I „Ved Lejrbaalet“ er anført en forkert Dato).

*

Prisen for Deltagelse bliver 175 Kr., der betales dels nu, dels efter d. 1. Juli.

*

Uniform maa jo ikke bæres i Danmark, men der stilles i Lejrskjorte (eller Sweater) med Hatten hængende paa Rygsækken. I Rygsækken har man en reglementeret Uniform med *Khakibeklæder*. Husk en Sweater, — det er koldt om Natten i Ungarn.

De danske Spejdere ved Jamboreen skal se smarte og fikse ud. Naar vi ikke bliver saa mange, maa vi i endnu højere Grad bestræbe os for at virke godt og spejdermæssigt baade i det ydre og det indre. Det er et stort Ansvar, enhver Jamboreedeltager har. Han repræsenterer sit Korps — og sit Land.

Derfor maa Kravene være: En reglementeret, nyvasket og hel Uniform, en ret Ryg, et stort Spejdersmil, et godt Humør og først og sidst den rigtige Spejderaand.

Hvis der er nogle, som ikke fuldt ud forstaaer, hvad der kræves af danske Spejdere i Udlandet, maa de blive hjemme. Vi skal i Ungarn hævde vort gode Rygte fuldtud! Vi skal mere end det, vi skal vise, at blandt Alverdens glade Drengene er de danske Spejdere nogle af de gladeste, dygtigste og bedste!

Hver eneste Mand paa Holdet skal vise det!

Tage Carstensen,
International Commissioner.

Den 29. April i Aar har Kronprinsen af Ægypten, Farouk, aflagt Spejderløftet, samtidig med at han blev udnævnt til Spejderchef. Som Svar paa et Lykenskingstelegram fra det internationale Bureau sendte Kronprinsen flg. Telegram:

„Abdine Palace, Cairo, 29. April 1933.

Dybt rørt over Deres venlige Hilsener og Lykenskinger i Anledning af min Indsættelse som Chef for Ægyptens Spejdere bringer jeg Dem min hjerteligste Tak. Jeg er overbevist om, at de ægyptiske Spejdere ved at følge deres ældre Spejderbrødres Eksempel, vil gaa stadigt fremad mod Spejderbevægelsens høje Ideal.

Jeg benytter denne Lejlighed til at udtale mine bedste Ønsker for Spejdere overalt i Verden!

Farouk.“

Bøgegrensningen blev hele Landet over en absolut Succes, og Tusinder af syge Mennesker fik den Dag en Glæde. En af disse Patienter har fra Sygehuset gennem et lokalt Blad sendt en Hilsen og Tak til Spejderne. Den er saa køn og velment, at den fortjener ogsaa at offentliggøres i „Spejdernes Magasin“:

Vi takker for det Strejf af Lys,
af Sol og Foraars — Pust fra grønne Skove.
Nu borte er al Vinterens kolde Gys,
og Sommersol os nye Kræfter love.
Vi takker for den glade Ungdomssang,
der frisk og frejdig toned' gennem vore Gange
og dybt i vore egne Sjæle klang
og gav os Mod og Haab i Tider trange.

Sveriges Scoutförbund har modtaget en betydelig officiel Paaskønnelse, idet den svenske Konge har skænket Forbundet 20,000 Kroner. De 15,000 Kr. vil blive brugt til at opføre et Blokhús, som skal danne Basis for Gilwell-Træningen. Ogsaa de resterende 5000 Kr. vil blive anvendt til Føreruddannelsen. Det er som bekendt Førerne, hele Bevægelsen staar og falder med!

Blandt Deltagerne i et Wood-badge Kursus for Roverførere, der for nylig afholdtes i Bangalore i Indien, var der foruden Distriktschefer for tre indiske Stater, en Statsadvokat samt Bangalores Skoleborgmester og Rektor for den største Skole i Byen.

Svømmelege.

Af Lid. G. Hedges.

Ved Ritx.

Her har I nogle nye Svømmelege, som kan leges baade paa dybt og grundet Vand. Prøv dem i Sommerlejren, og I vil sikkert finde dem meget fornøjelige.

FØLG DIN FØRER

Denne Leg er meget morsom paa Landjorden, men i Vandet bliver den om muligt endnu mere fornøjelig.

De, der deltager i Legen, holder sig i en Række bag Føreren og efterligner ham, i hvad han end gør, og hvor han end gaar hen. Han kan svømme paa alle mulige Maader, lave Tricks og Kunster over og under Vandet, dykke, klatre over Forhindringer, gaa op af Vandet og i det igen paa en Bunke uventede Maader, og til det alt sammen følger hele „Halen“ ham. Hvis I har en god Fører, kan I faa megen Morskab ud af det.

FLYDENDE HÆNDER

Deltagerne danner en temmelig stor Ring og vender Ansigterne indad. Een staar i Midten af Kredsen, han kan enten træde Vande som de øvrige eller, hvis der er lavt, staa paa Bunden. Deltagerne i Kredsen har alle Armene strakt ud foran sig, med Haandfladerne vendt nedad, hvilende paa Overfladen af Vandet.

Han, der staar i Midten, skal nu fare rundt i Kredsen og søge at ramme en af Hænderne. Naar en Haand er i Fare for at blive ramt, kan den hurtigt dykkes ned i Vandet, men ellers skal den hvile paa Overfladen.

Naar det lykkes at ramme en Haand, bytter de to Deltagere Plads.

TO FISK OG EEN FLUE

Til denne Leg kræves otte til seksten Deltagere. De deles i to Partier og staar paa hver sin Side af Vandet. Hvert Hold nummererer sine Folk.

Lederen kaster saa Fluen, der er en lille Bold, ud i Vandet, netop midt mellem de to Hold. Samtidig raaber han et Nummer. Lad os sige, han raaber „tre“. Nummer tre fra hvert Parti springer saa i, og den, der først naar „Fluen“, snapper den og kaster den hjem til sit Parti, eller svømmer tilbage med den. Det tæller et Point, naar en „Fisk“ bringer „Fluen“ sikkert hjem,

men hvis han røres af „Fisken“ fra det modsatte Parti, mens han holder „Fluen“, taber han et Point.

ALLIGATOREN

Heri deltager 4 Svømmere. Alle ligger paa Ryggen i en lige Linje, hver især gribende med sine Fødder om Hovedet paa ham, der følger efter. Saa svømmer hele Linjen fremad med Hovedet foran, idet kun Armene bevæges.

Der kræves nogen Øvelse for at vende Alligatoren af med at gaa midt over, navnlig naar den skal dreje!

TANDEMSVØMNING

Naar denne Svømning udføres af to gode Svømmere, er den meget nydelig og morsom. Crawl og Trudgeon er de mest anvendelige Svømmearter, dog kan ogsaa baglæns Crawl bruges.

Den førende Svømmer bruger kun Armene, idet han har stukket sine Fødder ind i Armhulerne paa sin Kammerat, som altsaa er i Stand til at bruge baade Arme og Ben og afpasse sine Bevægelser, saa de bliver samtidige med Lederens.

AT GAA PAA FISKERI

Fiskesnoren skal være ca. 5 Meter lang. Den ene Ende er fastgjort rundt om Skulderen paa „Fisken“ og den anden Ende holder „Fiskeren“, som helst maa staa paa en lidt slimet Sten eller lignende, saa „Fisken“ dog har en Chance for at trække ham i Vandet. Som Regel vil vel nok „Fiskeren“ vinde, men med en god „Fisk“ kan det ofte være svært for ham, og det er slet ikke ualmindeligt, at han naar at faa sig en Dukkert. Fiskeren skal have Tøj paa.

TYVE MAADER AT KOMME OVER PAA

Heri kan kun Svømmere deltage. Legen foregaar bedst tværs over en Dam el. lign.

Svømmerne staar alle ved den ene Ende af Dammen og det gælder for dem om at komme til den anden Ende og tilbage igen paa forskellige Maader.

Crawler den første f. Eks. over, er den Maade lukket, og de øvrige maa ikke benytte den; hvis en Svømmer ikke kan finde en ny Maade eller tilfældigt kommer til at bruge en allerede benyttet, gaar han ud af Legen, og saaledes bliver man ved, til kun Vinderen er tilbage.

Der er selvfølgelig langt flere end 20 Maader

(Fortsættes Side 21).

Dannys Flok

(Fortsat fra Side 8).

hendes Hoved fra Pudene; hun var for svag til at tage Koppen.

„Tak, Tak!“

„Nu skal vi hente Doktoren til Dem,“ sagde Jack.

„Gaa ikke fra mig! Gaa ikke, jeg er saa daarlig,“ hviskede den gamle Kone forskrækket. Hun tog Puggos lille varme Haand i sine rystende gamle Hænder. Ulvene saa paa hinanden.

„Bliv du hos hende, Puggo?“ sagde Jack, „det skal ikke vare længe. Doktoren bor lige ved Lejren; jeg var derhenne med Danny, den Dag vi kom hertil.“

Puggo var ikke meget stolt af at skulle blive tilbage; men da han var Ulveunge, sagde han ingenting. Jo, han lo og sagde: „Javel, men Fart paa!“

Da Jack var borte, prøvede han paa at gøre det lidt rart for gamle Mutter Crane; han lagde Puderne til Rette og glattede det daarlige Tæppe. Saa smilede han til hende og sagde: „De bliver nok snart rask,“ og „det er dejligt Vejr i Dag“ og andre trostende Ord. Det lod til, at Jack blev længe borte, og saa satte Puggo sig ved Vinduet for at se, naar han kom henad Vejen. Der var ingen at se; det var aabenbart en meget ensom Vej.

Og saa hændte der noget mærkeligt. Nede i Køkkenet lød Trin — en Mands tunge Trin. Der var kun én Dør og ingen Adgang til Huset undtagen fra Vejen. Puggo saa paa den gamle Kone som for at faa en Forklaring. Hun vinkede ivrigt ad ham.

„Det er min Søn,“ sagde hun, „han bliver vred, han maa ikke se dig. Gaa dér ind — gem dig — gem dig,“ og hun pegede paa Døren.

Puggo hørte Mandens Trin komme opad Trappen; han havde Gummisaaler, saa han gled lydløst gennem Døren ind i det lille, nøgne Værelse.

Han hørte Manden give et gnavent Grynt fra sig: „Ligger du her endnu? Vil du ha' Mad?“

„Nej,“ stønnede hans gamle Mor. — „Aah — jeg er saa daarlig!“

„Ja, jeg kan ikke hjælpe dig,“ sagde den barske Stemme. „Jeg skal bringe dig noget, naar jeg kommer hjem fra „Sorte Hest“. — Og han gik ned igen; Puggo hørte ham aabne Døren og gaa ud. Hans Trin gav Genlyd paa Vejen, blev saa svagere og døde hen.

Puggo kom ind i Stuen igen; den gamle Kone stønnede, som gjorde det ondt. Han ønskede, Doktoren snart vilde komme, og gik hen til Vinduet for at se efter ham. Han kom lige tidsnok til at se en Bil komme om Hjørnet og sagtne Får-

ten, da den nærmede sig Huset. Jack sad i den ved Siden af en Mand, som maatte være Doktoren.

Puggo smuttede ud af Stuen og ned ad den mørke Trappe, idet han følte sig meget omhyggeligt for, fordi nogle af Trinene var i Stykker. Fra det nederste af Trappen kunde han se ind i Køkkenet, som var klart oplyst, da Aftensolen faldt gennem de stovede Ruder. Da med ét var det, som stod hans Hjerter stille. Et stort Stykke af Trægulvet blev løftet af en stor brun Haand og en haaret Arm.

(Fortsættes).

Ulveturneringen i Odense.

Baloo holder Kritik og uddeler Plader og Egernhale — assisteret af Kis.

De fynske Ulveunger havde deres Turnering i Svendborg Kristi Himmelfartsdag.

Det blev takket være det gode Vejr og den udmærkede Tilrettelæggelse en stor Oplevelse for Ulveungerne, som var stævnet sammen i stort Tal for at vinde Egernhalen.

Turneringen aabnedes Torsdag Morgen af Præsidenten for Stævnet, Rektor ved Statsskolen i Svendborg Hr. Dietrich Petersen, der holdt en lang Tale til Ulvene, og stærkt pointerede, at de altid skulde gøre deres Pligt, og at der var meget andet, som de maatte lære i Livet, end netop det, de lærte i Skolen.

Derefter fulgte Konkurrencerne Slag i Slag, ledet af Overdommeren, den uforlignelige Frk. Platou, København. Hun var Dagens største Op-

levelse for Ulvene. De var omtrent ellelvde efter hende, og Fynboerne haaber oprigtigt, at hun vil blive fast Inventar ved de kommende Ulve-turneringer. Altsaa paa Gensyn, „Baloo“.

Hen paa Eftermiddagen var det hele uhjælpeligt forbi, og saa fulgte Præmieuddelingen. Denne blev ogsaa foretaget af „Baloo“. Bedste Bande var fra Nyborg og bedste Flok 5. Odense Ulve. Disse sidste raske Ulve fik altsaa Eger-nhalen. Nu maa de passe godt paa, for ellers møder de andre Flokke dobbelt saa dygtige næste Aar og snupper „Halen“.

Alle Ulvene havde haft en glimrende Dag og rejste hjem en Del gode Minder og mange Erfaringer rigere.

Skræp.

Morgengymnastik.

Der er delte Meninger om, hvorvidt man i en Lejr skal lave Morgengymnastik eller ej. Jeg mener absolut, at 5—6 Minutters rask, fornøjelig og opkvikkende Gymnastik er den eneste rigtige Maade at begynde Dagen paa. Den skal afsluttes med et Bad eller en Afvaskning med paafølgende Frotteringsøvelser. Badet skal kun være en Dukkert. Efter Frotteringen tager man en Løbetur, før man klæder sig paa. Selvfølgelig gør man Gymnastik nogen, hvis Forholdene tillader det. Øvelserne maa gerne gøre Deltagerne varme, men afsluttes de med Søbade, maa Deltagerne ikke være anstrengte eller forpustede.

Man gør Morgengymnastik, hvadenten man ligger i Lejr alene, sammen med sin Patrulje eller sammen med Troppen.

Hvilke Øvelser? Ja, det er ikke saa væsentligt. Men her er et Forslag:

1. Smaa lette fjedrende Hop med samlede Fødder.
2. Bredstaaende (adskilte Fødder) enkelte Armsving fremad i Kreds.
3. Bredstaaende Armbevægelse, Armstrækning opad med Klap, Kropbøjning fremad-nedad

med 2 Haandslag paa Jorden (langt foran Fødderne, strakte Knæ) i Takt (bøj-op-1-2).

4. Firhugsiddende (dyb Knæbøjning, Fingrene støttet til Jorden) Benkastning bagud og fremad i Takt.
5. Bredstaaende Sidebøjning i Takt fra Side til Side.
6. Skiften mellem bredstaaende og firhugsiddende Stilling ved Hop paa Tælling.
7. Vingbredstaaende (Hænderne paa Høften, Fødderne adskilte) Kastvridning paa Tælling (hurtigt til venstre — et! helt til højre — to!).
8. Bredstaaende Kropbøjning fremad-nedad med slapt hængende Arme, Kroprejsning og Kropbøjning bagud med Armføring udad-opad. Kropbøjning fremad-nedad med Armføring udad-nedad (slaphængende Arme).

Ugle.

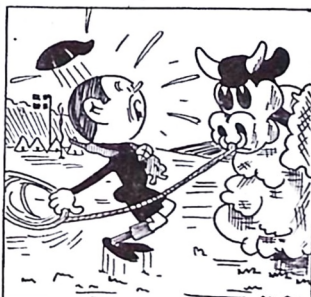
Polyfotografering

er en genial dansk Opfindelse, som nu gaar sin Sejrs-gang over hele Verden.

I har sikkert hørt derom, men staar det jer klart, at I for 2 Kr. 50 Øre faar 48 fuldendte, forskellige Fotografier — altsaa kun 5 Øre pr. Stk., og at I ved Udveksling kan skabe jer en pragtfuld Samling Fotografier af jeres Spejder-kammerater, til stor Glæde, ikke alene nu mens I er unge, men som, naar I bliver ældre, vil være et uvurderligt Minde-Album fra jeres Spejdertid.

Akts. Polyfoto har til dette Brug ladet fremstille smukke Samleralbums, som udleveres gratis. Direktør Frede Skaarup, som altid har næret Interesse for Spejderbevægelsen, har lovet, at de 25 første Spejdere, der i en af Polyfotos Forretninger Landet over præsenterer et med Spejderbilleder fyldt Album, ganske gratis faar et stort, kunstnerisk udført Billede af sig selv.

Skaf jer et Album, som altsaa er gratis, og begynd Billedbytningen.

polyfoto

DET NATURLIGE FOTOGRAFI

48 forskellige Fotografier Kr. 2½

Her præsenterer vi 9 af de 48 Billeder af et Polyfoto-Ark, Størrelse 24 × 30 cm. — Vælg selv de bedste af disse 48 Billeder til vore kunstneriske Forstørrelser, der leveres i alle Størrelser fra 2½ til 8 Kroner.

Polyfotos Samler-Album

med Plads til 48 af de smaa Billeder med Auto-graf, Fødselsdag og Aar af Venner og Kammerater, udleveres gratis i alle „POLYFOTO“ i København og Provinsen

Obs. For straks at gøre Idéen med at samle og bytte Billeder med Kammeraterne populær, giver alle „Polyfoto“ i Danmark 25 Præmier, bestaaende af en smuk Forstørrelse 13 × 18, Værdi 3 Kr., til de 25 første, der foreviser et af de smaa Album med 48 forskellige Spejderkammerater, smukt og propert opklæbde, i den Polyfoto-Forretning, Optagelserne er foretaget.

Polyfoto-Centralen

Frederiks-
berggade 11

Østerbrogade Nr. 25 — Amagerbrogade Nr. 32
Nørrebrogade Nr. 47 — Torvegade Nr. 33
Jægersborg Allé Nr. 11, Charlottenlund
OG DE FLESTE DANSKE PROVINSER

Svømmelege.

(Fortsat fra Side 17)

at komme over paa; der er rig Lejlighed til at komme med morsomme Variationer.

Foruden de mange forskellige Svømmetag kan du f. Eks. arbejde dig over ved at rulle, træde Vande, slaa Kolbøtter, holde en Haand i Vejret, begge Hænder i Vejret, svømme under Vandet eller lignende.

KANOEN

Lig paa Brystet med Kroppen strakt, men stærkt svajet, saa Hovedet og Fødderne rager op over Vandet som For og Agter paa en Kano. Armene holdes ned langs Siden og kun Hænderne bevæges for at drive „Kanoen“ fremad med Hovedet foran.

BLÆS TIL BOLDEN

Der er ikke nogle særlige Regler for denne Leg, enhver blæser til Bolden i den Retning, han nu synes, og Deltagerantallet er næsten ubegrænset. Man maa ikke røre Bolden, kun blæse. Paa dybt Vand er det meget fornøjeligt, og du vil faa Anledning til at bruge al Slags Svømning.

Vil du have faste Regler, kan du f. Eks. indrette det som en Slags Vandpolo. Se Artiklen herom i Bladet sidste Sommer.

Redaktøren siger -

ADVARSEL

En Spejdervagabond ved Navn Eugene C. Resencourt, der udgiver sig for amerikansk Spejder, rejser Jorden rundt. Han er udvist fra flere Lande, hvor han har begaaet Forbrydelser.

MAGASINET

udkommer ikke i August. Næste Nummer udkommer den 1. September, og det vil blive et særligt Jamboree-Nummer. Juli-Nummeret udkommer allerede den 24. Juni, saaledes at alle kan naa at have det inden Ferien.

FODBOLD

En ny Fodboldbog har set Dagens Lys. Den er udsendt af Jespersen & Pio og hedder slet og ret „Fodbold“. Bogen begynder med en historisk Oversigt over Fodboldspillet Oprindelse. Hermed er et stort Savn afhjulpet. En saadan Oversigt findes ellers kun i større Værker, f. Eks. i „Idrætsboken“. Fodboldlovene er aftrykt i Bogen, og flere af Paragrafferne er forklaret udførligt senere i Bogen. Dernæst følger en Beskrivelse af hver enkelt Spillers Plads og nogle gode Raad og Vink med Træningen for Øje. Denne Bog maa

have enhver fodboldspillende Drengs Interesse og kan anbefales paa det bedste.

KATTEØJE-REFLEKS

Firmaet Hansen & Juul i Svendborg har lanceret en lille nyttig Opfindelse, som kan paa-monteres Cykler, saaledes at Kattesøjet bliver synligt i en Afstand af ca. 200 Meter. Hvis man kører paa Landevejen i Mørke, vil denne Anordning betydeligt forringe Faren for Cyklisten for Paakørsel bagfra. Den anbefales derfor.

AMERIKA

Fra Amerika (Philadelphia) har jeg faaet Forespørgsel, om der ikke skulde være nogle danske Troppe, der kunde tænke sig at begynde en Korrespondance med derværende Troppe. Der er her en ypperlig Lejlighed til at lære et Spejderarbejde at kende, der er lagt an paa en noget anden Bøve end vort og til at prøve at forstaa nogle af de Nationalforskelligheder, der kan være Folkene imellem. Lad os skabe Tillid mellem Folkene. Vær med i det internationale Arbejde.

Tage.

De gaar ikke forgæves,

naar De vil købe pæne og
solide Møbler til smaa Priser.

P. Sørensen,

Frederiksberg Allé 23.

Telefon Vester 3121.

Fotograf EMIL CLAUSEN

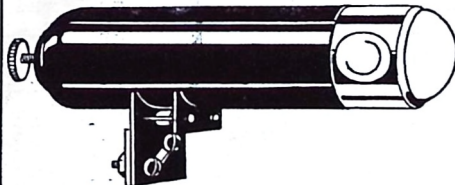
Frederiksberggade 34

6 Kabinet i Mappe 7,50 Kr.

F. F. LYTGEN

Bedste eksisterende Cykellygte - Kan ogsaa bruges som Lommelygte - Godkendt af Myn-dighederne - F. F. brænder længst og billigst - Faas hos alle førende Cyklehandlere eller direkte i vore Udsalg:

KRUPP, Aarhusgade 37,
ALAMANIA, Valdemarsgade 59
og i alle Spejderdepoterne
— Forlang Brochurer. —

F. F. Nr. 1 (Elementlygte), sort el. forn., Kr. 3,00
F. F. Nr. 2 (do.), do. Kr. 3,50
F. F.-Reflektor til Dynamo Kr. 2,75

INDIANERDANSE

(Fortsat fra Side 5)

fra Trommen, saa begynder denne atter paa samme Maade som før men nu i modsat Retning, altsaa mod Viseren paa Uhret; Skridtene bliver altsaa nu — skridt/TRÆK — skridt/TRÆK etc. hele Cirklen rundt. Saa standses atter, ind mod Centrum, ud igen og slut af med en Gang Kredsen rundt, nu i samme Retning som først (altsaa med Viserne), og ind til Midten. Atter slaar Trommen et kraftigt dobbelt Slag, og et kraftigt Raab fra Danserne slutter Dansen.

Danserne kan være udstyret med smaa Klokker, der er bundet til Anklerne og Haandleddene, have Klaptræer etc., men pas paa, at alle disse Lyde bliver samtidige med Trommen, det giver størst Virkning.

Sioux Indianernes Skaldans.

Her er en Dans, hvor det er nødvendigt først at anvende lidt Pantomime. Scenen er en Sioux Landsby, unge Mænd leger forskellige Lege, Squaws arbejder. En Løber kommer ind og styrer straks mod Høvdingens Tepee, Høvdingen kommer ud. Løberen forklarer pantomimisk, at en Krigspatrulje vender hjem med Skalde. Unge Mænd farer ud og vender tilbage med tynde Kæppe omtrent 3 Meter lange. Krigspatruljen kommer ind, bærende paa Skalde (laves nemt af trævlet Tovværk, der klæbes paa lidt Lærred) og med nederste Del af Ansigtet malet sort. Skaldene overgives til dem, der bærer de tynde Kæppe, hvorpaa de fastgøres, og de unge Mennesker danner en stor Cirkel. Krigspatruljen danner en mindre Cirkel indeni, og Trommen begynder med sin ensformige Rytme. Den ydre Cirkel holder Kæppene med Skaldene frem foran sig og bevæger sig til venstre med meget korte Bevægelser, som anført i forrige Dans. Begge Cirklene gør to hele Omdrejninger.

Trommeslageren giver to kraftige, hurtige Slag som Signal og fortsætter med sine kraftige/svage Slag. Ved Signalet begynder den ydre Cirkel at dreje om højre, mens den indre bryder op, og hver Danser fremstiller i Pantomime, hvorledes han dræbte sin Fjende og tog hans Skalde. Endnu et Trommesignal faar den ydre Cirkel til atter

at gaa venstre om, og den indre Cirkel slutter sin Dans. Danserne bryder ganske simpelt af og gaar bort fra Dansepladsen i smaa Klynger, talende livligt (gestikulerende) med hinanden.

I en Fodboldkamp

kan De knuse TI almindelige Urglas
— men ikke EET FLEXO-Glas!

Forlang udtrykkeligt FLEXO —
og forvis Dem om, at FLEXO-Mærket
er stemplet i Centrum af Glasset, eller
at den skriftlige Garanti medfølger!

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar u d e n Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

EN SØSPEJDER

Af A. Chr. Westergaard.

Illustreret af H. Borges Andersen.

Kaptajnen paa den store Damp-
per „Garm“
skulde have en
ny Kahyts-
dreng eller
Kaptajns-
dreng, som han
ogsaa kaldtes,
da han nærmest

skulde være en Slags Oppasser for Kaptajnen.

Han havde forlangt af Rederiet, at han selv vilde antage Drengen, da han de to sidste Gange havde været utilfreds med dem, det havde sendt ham. Derfor stod der en Dag seks unge Mænd eller Dreng paa „Garm“s Dæk og ventede paa at faa Foretræde for Kaptajn Bramm. En var Student, en havde lært at telegrafere og mente, at han derfor var den eneste kvalificerede. En vilde være Kaptajn engang, og en anden havde en Onkel, der var Kaptajn. En var langt ude i Familie med en af Rederiets Direktører. Den sidst ankomne horte paa de fem andres Droftelser af deres Kvalifikationer og forstod, at han lige saa gerne kunde liste af igen.

Saa begyndte Audiensen. „Telegrafisten“ blev

omgaaende sendt i Land, og Studenten fulgte umiddelbart efter; de var ikke efter Ønske; den ene talte for meget, den anden for lidt. Familieansøgeren havde ikke bedre Held; han pukkede for meget paa Slægtskabet. Saa var der ham med Onkelkaptajnen og ham, der selv vilde være Kaptajn; de kom fra Borde omtrent paa een Gang. Ubrugelige.

Der var nu kun een tilbage, Manden uden Haab. Han var en Dreng paa fjorten Aar, høj, slank, men med et bredt Bryst.

„Papirerne!“ lod det, da han stod inde i Kaptajns Kahyt. Han rakte dem frem.

„Hm, Søspejder!“ sagde Kaptajnen.

„Javel, Hr. Kaptajn!“

„Saa kan du ro en Baad?“

„Javel, Hr. Kaptajn!“

„Og sejle den?“

„Javel, Hr. Kaptajn!“

„Og du bliver ikke søsyg?“

„Det tør jeg ikke love, Hr. Kaptajn!“

Kaptajn Bramm saa undersøgende paa ham.

„Kan du tage en Lussing med Anstand?“

„Hvis jeg har fortjent den — ja, Hr. Kaptajn.“

„Ogsaa, hvis du ikke har fortjent den? Det gaar ikke altid efter Fortjeneste her i Livet.“

„Det tør jeg ikke udtale mig om, Hr. Kaptajn.“

„Vel! Det bliver dig. Du møder her i Morgen.“

„Javel, Hr. Kaptajn!“

Og saa har du at holde Næsen i Vejret. Jeg kan ikke fordrage Folk, der hænger med Næbbet.“

„Javel, Hr. Kaptajn!“

Dermed var Hans Kragh antaget som Kaptajnsdreng.

* * *

Hans fik sin første alvorlige Daab, da „Garm“ havde rundet Skagen og stak ud i rum So. Der blæste en Storm af Vest, og Søerne brød ind over Skibet.

„Naa, Søspejder, hvordan gaar det?“ spurgte Kaptajnen, da Hans inde i Kahytten var ved at servere Te for ham.

„Det gaar godt, Hr. Kaptajn!“

„Du er noget bleg om Næsen.“

„Det gaar snart over, Hr. Kaptajn!“

„Ja, lad os haabe det.“

Det varede dog to Døgn, inden Hans helt havde faaet indstillet sig paa Skibets Bevægelser. Men han passede sine Ting, og han skjulte sine Kvaler

Schønning & Arvés
- **Cykledæk** -
og Slinger
Knagende stærke!

saa godt, at kun faa af den store Besætning fik at se, at ogsaa en Søspejder kan blive søsyg.

Da Hans havde været om Bord i en Uge, trak Kaptajnen ham den første Lussing. Han havde glemt at lave Te til den fastsatte Tid og sad og læste i en Bog, da Kaptajnen traadte ind.

„Det var den første,“ sagde Kaptajnen.

„Javel, Hr. Kaptajn!“ — Hans's ene Kind flammede.

„Du bestemmer selv, om det ogsaa skal være den sidste.“

„Javel, Hr. Kaptajn!“

Næste Dag geraadede Hans i mægtigt Slagsmaal med Jungmanden. Denne havde kaldt ham for et „Lommekom-pas“, og da Hans kvitterede med at kalde Jungmanden for et udkrænget Faarehoved, var Slaget løbende. Jungmanden blev den lille og maatte flygte, pebet ud af samtlige Tilskuere, og Hans steg nogle Grader i Besætningens Agtelse.

Kaptajn Bramm havde overværet en Del af Holmgangen og spurgte Hans:

„Lærer Søspejderne ogsaa at laas?“

„Nej, Hr. Kaptajn, de lærer at forsvare sig,“ lød Hans' Svar.

„I det Fag var du nok ingen Sinke,“ sagde Kaptajnen. „Men husk, saa lidt af den Slags som muligt!“

„Javel, Hr. Kaptajn! Maa jeg være i Fred, skal jeg ogsaa nok lade andre have Fred.“

Da der var gaaet en Maaned, sagde Kaptajnen en Dag til sin 1. Styrmand, at han syntes, han havde været heldig med Valget af sin nye Dreng.

„Er han ikke lidt for villig og sleben?“ spurgte Styrmanden.

„Det mener jeg ikke,“ sagde Kaptajnen. „Men i vore Dage skal en Mand helst være uvillig og tvær — lidt da — ellers er han Øjentjener. Der er Krummer i ham, og han er rar ligevægtig.“

1. Styrmand trak paa Skuldrene. Han vilde se lidt mere af denne „Damspejder“, som han kaldte ham, inden han sagde god for ham.

* * *

Efter at have sejlet paa Stillehavskysten i otte Maaneder, var „Garm“ paa Vej over Atlanter-

havet. Hver Mand om Bord glædede sig til at komme hjem en lille Tur, og baade i Lukaf'et og Kahytterne talte man en Del om, hvordan Liggedagene derhjemme skulde anvendes. Skibet skulde paa Bedding og efterses, saa der blev en lille Ferie ud af det.

En Dag, da Kaptajnen og 1. Styrmand var paa Broen sammen, sagde Kaptajnen:

„Naa, Styrmand, finder De saa ikke, at Hans er helt rigtig? Han kan bruges paa mange Pladser, og han har et ukueligt Humør.“

Spørgsmaalet havde hvilet, siden de sidst krydsede Atlanten; men Styrmanden kaldte ham stadig „Damspejderen“.

„Han er efter min Mening hverken god eller daarlig,“ lød Styrmandens Svar. „Han har et godt Humør; men det har de fleste unge. Det skal nok blive tyndslidt med Tiden.“

„Det er min Mening at beholde ham om Bord og gøre en dygtig Sømand ud af ham,“ sagde Kaptajnen.

Kom hen og se mine Telte,
Senge, Soveposer etc.

LILLESØ

Raadmandsgade 54, København N. Telf. Taga 41.

„Ja, Held og Lykke med det,“ svarede Styrmanden. „Tiden skal vise, om det vil lykkes.“

Samme Nat, mens 1. Styrmand havde Vagten, udbrød der Ild om Bord. Den ødelagde straks Radioanlægget og bredte sig saa hurtigt, at det var umuligt at nedkæmpe den. Kaptajnen gav Ordre til, at man skulde gaa i Baadene, og hver Mand søgte sin Plads. Det var stille Vejrs, og Havet var roligt.

Da Baadene var klar af det brændende Skib, opdagede man pludselig, at 1. Styrmand ikke var med. Hvordan det var gaaet til, vidste ingen. Kaptajnens Baad roede da atter hen til Skibet, hen til en nedhængende Lejder, og Kaptajnen bad en Mand om at entre op og se efter Styrmanden. Matrosen undslog sig; han fandt, at det var haabløst. Styrmanden maatte være gaaet ind i sin Kahyt efter noget og var vel blevet kvalt af Røg. Ingen meldte sig frivilligt, og Kaptajnen gik selv frem mod Lejderen. Da sprang Hans op.

„Nej, Hr. Kaptajn, jeg gaar!“ raabte han.

Kaptajnen forsøgte at holde ham tilbage, men han rev sig løs og entrede op. Saa fulgte en af de yngste Matroser efter ham.

Da Hans naaede op paa Dækket, svøbte han et Tørklæde om Munden og styrede saa gennem Røg og Hede frem mod Kahytterne.

Det brændte i Gangen. Han maatte lukke Øj-

nene og famle sig frem til Styrmandens Kahyt. Døren var lukket, han kastede sig imod den, den gav efter, og han tumlede ind i Kahytten. Han ledte med Fødderne, stødte mod et Legeme og forstod, at det var Styrmanden. Halvkvalt af Røg og med Ild i Tøjet lykkedes det ham dog at faa et sikkert Tag om Styrmanden, og han slæbte ham ud af den brændende Kahyt og ud gennem Gangen. Da han naaede op paa Dækket, maatte han slippe ham, og i samme Nu sank han sammen over ham.

Da øjnede han en Mand, Matrosen, som var fulgt efter ham, og raabte:

„Faa ham ned ad Lejderen! Jeg skal nok klare mig selv.“

Det lykkedes ham at komme paa Benene, han forsøgte at flaa de brændende Klæder af sig, men Smerterne blev uudholdelige, og han styrtede sig i Søen.

Hans var bevidstløs, da man trak ham ind i Baaden, som han havde ramt i Udspringet, og han var bevidstløs, da en tysk Dampertog dem om Bord. I tre Døgn laa han stille hen, og da han atter slog Øjnene op, kendte han ikke Kaptajn Bramm, som sad ved hans Køje, men faldt straks atter hen i en Døs. Det var tydeligt, at det bar mod Døden. Brandsaarene var meget alvorlige og ligeledes Slaget, han havde faaet.

Tag en "Kodak" med paa Turen!

Det er neemt at tage klare, smukke Billeder med en af de moderne og billige "Kodaks" — og det er fornøjeligt! Vælg derfor en "Kodak" hos den nærmeste Forhandler endnu idag.

Og husk saa altid at bruge "Kodak"s hurtige "Verichrome" Film, der giver de bedst mulige Billeder under alle Lysforhold, og som af sig selv retter de fleste Belysningsfejl.

Kodak Aktieselskab, Københ. V.

Endnu et Døgn gik. Han levede, men aandede kun svagt. Mod Aften vaagnede han atter op. Han saa sig forvildet om, genkendte Kaptajn Bramm og spurgte:

„Hvor er vi?“

„Om Bord! paa en tysk Damper,“ lod Svaret.

„Fik vi 1. Styrmand med?“ spurgte han saa.

„Ja, han er helt kvik nu.“

Hans lukkede atter Øjnene, men aabnede dem straks efter og hviskede:

„Det gaar vist ikke, jeg har faaet for meget. Men hils min Mor. Sig, at jeg glædede mig saadan til at se hende. Nu — nu naar jeg det ikke. Det er saa sorgeligt.“

Seks Timer senere stoppede Damperen op ud for en stor Udvandrerdamper, hvis Læge blev sat om Bord. Han undersøgte Hans, men gav ikke meget Haab. Han gav Anvisning paa, hvordan de skulde pleje ham, og hvilke smertestilende Midler, de skulde anvende. Han bad dem telegrafere, hvis der var noget, de vilde vide, og gik saa atter fra Borde.

Da den tyske Damper, der skulde til København, gik ned gennem Øresund, viste der sig for første Gang en kendelig Bedring i Hans' Befindende. Han havde indtil dette Tidspunkt enten ligget bevidstløs hen eller ligget med voldsomme

Smerter. Da han fik Øje paa Kaptajn Bramm, der sammen med 1. Styrmand havde skiftedes til at vaage over ham, forsøgte han at smile og sagde:

„Hvor er vi?“

„Udfor Hveen.“

„I Øresund?“ — Det var, som kunde han ikke tro det.

„Ja.“

„Jamen, saa er vi jo snart hjemme,“ sagde han. „Saa naar jeg jo hjem.“ — Lidt efter tilføjede han: „Det er meget bedre nu. Nu tror jeg, jeg bliver rask igen.“

Lidt senere kom Styrmanden derind. Han bar endnu Forbinding. Da han saa Forandringen, der var sket, bojede han sig ned over Hans og sagde:

„Lad mig nu sige dig Tak for Hjælpen. Havde du ikke hentet mig, var jeg blevet derude. Men det var mere, end man kunde forlange.“

Hans rystede paa Hovedet.

„Jeg skulde have sprunget i Havet, inden jeg løb derop,“ sagde han, „saa var det gaaet lettere.“

Kaptajn Bramm saa hen paa Styrmanden og sagde:

„Nu er vi vel enige?“

„Det er vi — helt ud,“ lod Styrmandens Svar. Han vidste, hvad Kaptajnen tænkte paa.

*Skal du paa Udflugter rundt i Landet,
brug SELO RULLEFILM — aldrig andet.*

DEN ENGELSKE
FILM

Da Damperen lagde til Kajen, holdt der en Sygevoan ud for den, og der stod to Portører med en Baare. Men først af alle fik Hans' Moder Lov til at komme om Bord; hun blev modtaget ved Landgangen af Kaptajn Bramm, som meddelte hende den glædelige Bedring, der var indtraadt, og bad hende for Hans' Skyld være saa rolig som muligt.

Mødet blev bevæget. Hans rakte sine forbundne Arme op imod hende, men kunde ikke faa et Ord frem. Til sidst sagde han med en Stemme, der laa mellem Graad og Latter:

„Ja, nu har jeg været ved at lege med Ild igen. Det var det, du bankede mig saadan for engang; kan du huske det? Men denne Gang maa du lade mig slippe, for jeg kan vist ikke taale det — ikke endnu da.“

Da Baaren blev løftet ind i Sygebilen, raabte Hans:

„Aah, Kaptajn, der er noget!“

„Ja, hvad er der min Ven?“ spurgte Kaptajn Bramm.

„Det er bare det, at jeg da kommer med ud igen, naar De faar et nyt Skib at føre.“

„Det skal du nok,“ lovede Kaptajnen.

„Det var godt,“ sagde Hans. „Jeg skal nok faa Lægen til at skynde sig med at gøre mig færdig.“

Da Bilen kørte, vendte Kaptajn Bramm sig om imod sin 1. Styrmand.

„Han var altsaa helt rigtig,“ sagde han.

„Ja, det var han,“ svarede Styrmanden.

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)

Det bedste Læder. — Den billigste Pris.

♦ CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

BLAAGAARDSGADE 29
TELEF. CENTRAL 3054

Uge & Mønedblade
Foreningsarbejde-Kort
Reklamer · Kuverter
Skematisk Arbejde

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter = 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.

Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.

Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13816.

Kaddara

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

**DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.**

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8

TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. **6762**

H. Halmøe

Danske Spejdere!

KØBENHAVNS KUNSTFORLAG

Kontor, Lager og Ekspedition

Telf. Eva 267 - Lille Istedgade 5 Telf. Eva 267

K Ø B E N H A V N V.

Køb overalt i Danmark Københavns
Kunstforlags smukke lokale

FOTOMAPPER

Forlang Tilbud paa Reproduktion af
Spejderbilleder i D Y B T R Y K

VÉD I, AT

SPEJDER MUNDERINGS
MAGASINET

nu er

DET DANSK SPEJDERKORPS'
ENE-DEPOT

VÉD I, AT

SPEJDER MUNDERINGS
MAGASINET

nu alene forhandler

KORPSETS EMBLEMER,
MÆRKER, DUELIGHEDSTEGN
etc.

VÉD I, AT

hvert eneste Indkøb i
SPEJDER MUNDERINGS
MAGASINET

I FREMTIDEN GIVER KORPSET
EN EKSTRAINDTÆGT

**Forstaar I saa, at
Spejder Munderings Magasinet**

herefter er

SPEJDERNES EGEN FORRETNING

Ved at handle hos os — der ogsaa er aktive Spejdere — slaar I tre
Fluer med eet Smæk:

I faar de rigtige Ting — til de rigtige Priser — og I støtter
Korpset økonomisk.

DREJ DERFOR OM AD SKINDERGADE

naar I kommer til Byen

*Spejder Munderings
Magasinet*

Skindergade 27 (Hj. af Klosterstr.). Telf. C. 10,909 & 11,203.